

Makkai Ádám

Magyarország nevére

Neved Arkangyali Rendek
ragyogóra aranyozzák –
neved édes, neved áldott,
gyönyörű szép Magyarország

Ki nem ért meg, ne dicsérjen.
Ki nem áld meg, ne is értsen.
Aki hangod sose hallja,
ne kívánd, hogy elítéljen.

Neved ember-kezű szívek
az erőre alapozzák!
Neved édes, neved áldott,
gyönyörű szép Magyarország.

Ki nem ért meg: belehaljon!
Szava semmis, szava ósdi.
Lepörögjön – takarodjék,
aki nem... idevalósi!

Nem az osztály, nem a vallás,
nem a faj kell e vidéknek –
az az ember, s az a testvér,
akiben magyar – a lélek!

Neved elszánt, neved érces,
neved Isten maga írta
– tizenöt-ször millió szív veri –
nem sárga papírra.

Neved édes, neved áldott,
neved elszánt Bibliája:
nem erős az, aki adja –
a legény az, aki állja.

Hatalommal te ne társulj.
Ne vakítson soha méreg.
Te kibírtad, te legyúrted:
neked dolgoztak az évek.

Ma kivénült ez a század,
de a poklot te kibírtad:
szabadítsd fel te a foglárt –
szeretetre te tanítsad!

Neved elszáll csoda-szárnyon,
fiait meglepi sorra:
kiragyogsz a nagyvilágban
a határt is letiporva!

Neved Arkangyali Rendek
ragyogóra aranyozzák –
neved édes, neved áldott,
gyönyörű szép Magyarország!

Elhagytalak, anyám

Elhagytalak, anyám. Vádol a Hon.
Beléd rogyom, elesem. What's wrong? – kérdik.
Így cipellek a fájó hátamon
még Hawaiiiban is, hol a LA Nina
nagy szárazsága, óceánunk kínja
ellenhatásként záporosított vérzik.
Bíztam, hogy vége, meggyógyít a tenger,
s alhatnék végre mákonytalanul.
DE lásd, a csend üzen, úgy ittasul
nagyobb bánatra, kit egy nép vetett el.
Fogságban élek, s éltek ti. Vadul
kalimpáló szívvel, száraz torokkal,
mit sem törődve a disznótorokkal,
forgács lettünk. Az idő legyalul.